

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 17 września 2021 r.

DIH-3.707.63.2021.AB

DECYZJA DIH - III/62/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 23 czerwca 2021 r. (sygn.: KH.8361.58.2021/41DEC/21), na mocy której, na przedsiębiorcę Pana Stanisława Mikłasa, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Firma Handlowo-Usługowa M&M Stanisław Mikłasz w Siemianowicach Śląskich, nałożono karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 10 – 12 maja 2021 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach, (zwanego dalej: „Śląskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w punkcie handlowo – usługowym mieszczącym się w (...) należącym do przedsiębiorcy (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: (...), (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 26 kwietnia 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. przestrzeganie przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 30 kwietnia 2021 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności przedsiębiorcy (...).

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Sprawdzeniem w powyższym zakresie objęto cennik usług, który znajdował się na ladzie w pobliżu kasy i był widoczny dla konsumenta.

W toku kontroli, stwierdzono, że w cenniku usług zegarmistrzowskich oraz w cenniku drobnych usług zegarmistrzowskich na łącznie 53 pozycje wymienionych usług, w przypadku 14 pozycji nieprawidłowo wskazano cenę, tj. odnośnie 13 pozycji ceny za usługę podano w sposób nieprawidłowy stosując przedział cenowy „od-do” oraz „od”, a także w jednym przypadku cena roboczogodziny została określona jako cena netto. Nieprawidłowości zostały usunięte jeszcze w toku kontroli.

Przedsiębiorca złożył również oświadczenie z 12 maja 2021 r., wskazując że błędy w cenniku wynikają z powodu trudności w ustaleniu konkretnej ceny przy tego typu usługach zegarmistrzowskich. Ponadto kontrolowany wskazał, że błędy zostały poprawione w toku kontroli.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 12 maja 2021 r. (nr akt kontroli: KH.8361.58.2021).

W dniu 7 czerwca 2021 r. Śląski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę (...), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 Kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym, tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Przedsiębiorca w odpowiedzi z dnia 10 czerwca 2021 r. wskazał z uwagi na złożoność budowy mechanizmów różnych producentów zegarków, które znacznie się różnią od siebie, dlatego wycena naprawy jest niemożliwa. Ponadto przedsiębiorca wskazał, że zastosowanie ceny jednostkowej w cenniku było przez pomyłkę lub odruchowo.

W dniu 23 czerwca 2021 r. Śląski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję (sygn. KH.8361.58.2021/41DEC/21), na podstawie której na przedsiębiorcę Pana (...), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: (...),

nałożono karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Decyzja została doręczona stronie w dniu 29 czerwca 2021 r.

W dniu 26 lipca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Śląskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. W powyższym odwołaniu przedsiębiorca stwierdza, że został ukarany za to, że klient nie ma jednoznacznej ceny usługi, którą chce otrzymać. Przedsiębiorca w odwołaniu wskazał, że jest tyle różnych możliwości napraw i skala trudności jest bardzo różna, w związku z czym nie jest w stanie opisać drobiazgowo każdej usługi.

Pismem z dnia 6 sierpnia 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu świadczenia usług uwidocznić cenę w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Doprecyzowuje ten zapis § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, który wskazuje, iż że ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy za cenę rozumie się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. W cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług lub podatkiem akcyzowym. Przez cenę rozumie się również stawkę taryfową.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę Pana (...), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: (...), od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 23 czerwca 2021 r. (sygn.: KH.8361.58.2021/41DEC/21), na mocy której, na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług.

Czynności kontrolne prowadzone wobec strony postępowania wykazały, iż ww. przedsiębiorca, nie wykonał obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, tj. nie uwidoczniał cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający porównanie cen. W toku kontroli stwierdzono, że cennik usług sporządzony i udostępniony przez stronę budzi wątpliwości, co do wskazywania wysokości cen. Przedsiębiorca w odniesieniu do 13 rodzajów usług (rodzaje usług podzielone dodatkowo na naprawę określonego rodzaju zegarka, czy wskazanie konkretnej drobnej usługi) zamieścił ceny w sposób niejednoznaczny, tj. ceny powyższych usług wskazane zostały w formie zakresów cenowych „od-do”, w tym w 3 przypadkach „od”. W toku kontroli inspektorzy zakwestionowali również podanie w cenniku ceny netto za roboczogodzinę. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji.

Przedsiębiorca w przesłanym odwołaniu stwierdza, że został ukarany za to, że klient nie ma jednoznacznej ceny usługi, którą chce otrzymać. Ponadto wskazał, że jest tyle różnych możliwości napraw i skala trudności jest bardzo różna, w związku z czym nie jest w stanie opisać drobiazgowo każdej usługi.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Wskazany przez stronę sposób oznaczania cen metodą „od-do” nie wypełnia dyspozycji art. 4 ustawy o cenach. Określanie w ten sposób cen z całą pewnością nie spełnia wymagań zawartych w ww. artykule, w szczególności biorąc pod uwagę duży zakres wahań jaki występuje w cenniku strony jak np. za naprawę zegara stojącego antycznego zakres cenowy jest od 350 zł do 500 zł, zegara z gongiem antycznego 200 zł – 300 zł, natomiast naprawa zegarka typu Atlantic, Delbana, Doxa od 120 zł, a zegarka typu Omega, Longines, Tissot, Certina, itp. od 200 zł. Konsument przed skorzystaniem z usług zegarmistrzowskich, nie będzie posiadał wiedzy, jaką kwotę w rzeczywistości zapłaci. Taką wiedzę konsument uzyska dopiero przy zapłacie za daną usługę, lub jeżeli podejmie dodatkowe działania kierując pytania do przedsiębiorcy, co nie będzie równoznaczne z wypełnieniem obowiązków przedsiębiorcy, jakie nakłada na niego ustawa o informowaniu o cenach, tj. uwidocznienie informacji o cenie w miejscu świadczenia usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W tym miejscu należy również dodać, że przedsiębiorca w ramach podjętych dobrowolnych działań, poprawił cennik i dostosował, aby podawane w nim informacje były jednoznaczne i niebudzące wątpliwości, a zatem organ drugiej instancji nie zgadza się z zawartym w odwołaniu argumentem, że nie jest w stanie podać jednoznacznej ceny.

Odnosząc się do ustaleń kontroli, zgodnie z którymi w cenniku została podana cena netto za roboczo godzinę, Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 3 ustawy o cenach, cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Ponadto w cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług lub podatkiem akcyzowym. Uwzględniając powyższe należy stwierdzić, iż w tym przypadku również został naruszony przepis art. 4 ustawy o informowaniu o cenach.

Podkreślić należy, że obowiązujące przepisy prawne nie przewidują żadnych odstępstw zakresie uwidoczniania cen usług ze względu na rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej czy też specyfiki prowadzonej działalności. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów. Prezes UOKiK wskazuje również, że przepisy regulujące uwidocznianie cen, pozwalają na stosowanie różnych kryteriów ustalania ceny usługi, jednak na co również zwraca uwagę w skarżonej decyzji Śląski WIIH, klient, korzystający z usług zegarmistrza musi mieć możliwość zweryfikowania, czy cena, jakiej żąda przedsiębiorca za wykonaną usługę została ustalona w oparciu o zawarte w cenniku kryteria, z którymi przed wykonaniem usługi mógł się zapoznać. Klient zlecając naprawę zegarka, powinien mieć informację ile wyniesie jego naprawa, co pozwoli na stwierdzenie czy jest ona opłacalna, jak również na porównanie cen usług u innych przedsiębiorców świadczących usługi zegarmistrzowskie.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 12 maja 2021 r. (nr akt kontroli: KH.8361.58.2021) oraz załączonych do akt sprawy cenników, nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia ww. przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, cena usług zawarta w cenniku podana była w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości.

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentów strony wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Prezes UOKiK zaznacza, że od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego oczekuje się znajomości przepisów m.in. w zakresie regulacji dot. informowania o cenach oferowanych usług. Przedsiębiorcy powinni dołożyć należytej staranności, aby ich działalność była prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f Kpa. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, strona bowiem w sposób

niejednoznaczny i budzący wątpliwości umieściła ceny w 14 z 53 pozycji dot. wykonywanych usług, naruszając tym samym ustawowy obowiązek wynikający z ustawy o informowaniu o cenach. Okoliczności wskazanego naruszenia prawa nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli z dnia 12 maja 2021 r. (nr akt kontroli: KH.8361.58.2021).

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, jak wskazała w oświadczeniu z 12 maja 2021 r. poprawiła cennik, tak aby ceny były uwidocznione w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości. Przesłanki te, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z pkt 2, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem strona w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości umieściła ceny większości wykonywanych usług.

Kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni również celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości. Ustalając wysokość kary Śląski WIIH prawidłowo uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość obrotu i przychodu.

Podsumowując Prezes UOKiK uznaje, iż Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 200 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni jednoznacznej informacji o cenie oferowanych usług.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony – co podkreślono w odwołaniu – może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Śląski WIIH wymiarze.

Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz.1540), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na Pana (...), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: (...), karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ustawy informowaniu o cenach towarów i usług. Tym samym, decyzja Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 23 czerwca 2021 r. (sygnatura: KH.8361.58.2021/41DEC/21), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz.1325).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019r., poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2021 r., poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

(...)